

ker oprettes særlige skattesparekonti. Beløb indtil en vis størrelse, opsparet i det forløbne år, indsat uopsigeligt i to år på disse konti, skulle være fritaget for såvel formueskat af det pågældende beløb som for indkomstskat af renteafkastningen. I Finland har en lov af 1943 givet en begrænset skattefrihed for opsparede beløb indestående i pengeinstitutter.

Herhjemme har spørgsmålet været behandlet i den store skattekommission, men i kommissionen har der ikke kunnet opnås enighed om forslag af ovennævnte karakter, idet man navnlig har henvist til vanskelighederne ved praktiseringen af en sådan lovgivning. Det radikale venstres repræsentant i kommissionen, redaktør Nøhr, stillede da på egne vegne et forslag om skatteyderes ret til fradrag i den skattepligtige indkomst af et vist beløb, når det anvendes til indskud i sparekasser og banker på sådanne vilkår, at de ikke kan hæves indenfor en af vedkommende pengeinstitut nærmere fastsat periode af 5—10 år.

Siden har Danmarks Sparekasseforening til myndighederne indsendt et udarbejdet forslag om skattemæssig begunstiggelse af opsparing på sparekonti, og Erhvervenes Skatteudvalg har udarbejdet et skitse-mæssigt forslag til en skattemæssig præmiering af opsparing.

For det radikale venstre står det imid-

lertid klart, at problemet ikke er løst ved blot at give begunstiggelser til personer, der indsætter sparemidler på bunden konto i et pengeinstitut, men at en tilsvarende skattelettelse bør komme dem tilgode, der indenfor erhvervslivet foretager opsparing, f. eks. i form af afdrag på gæld. Under den gældende lovgivning er forholdet det urimelige, at unge, der overtager en ejendom med store forpligtelser til at afdrage den yderste prioritet, faktisk beskattes hårdere end andre ejendomsbesiddere i tilsvarende stilling.

Det radikale venstre har såvel ud fra de her fremdragne synspunkter som ud fra de af partiets repræsentant i skattekommissionen fremsatte anskuelser arbejdet videre med sagen, men under dette arbejde er man blevet mere og mere overtydet om, at det mest frugtbare for tanken vil være at nedsætte et mindre udvalg omfattende repræsentanter for de kredse, der ud fra af hinanden uafhængige synspunkter har arbejdet med sagen, samt repræsentanter for rigsdag og administration.

Ud fra disse betragtninger stilles nærværende forslag, der fastslår, at udvalgets arbejde skal være tilendebragt inden 1. januar 1951, således at der vil kunne blive fornøden tid til eventuel gennemførelse af en lovgivning på dette område i næste rigsdagssamling.